

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 12. Mauri Arcilla urbe pulsi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XV. fortunæ iniquitas ingentis prosperitatis
A.C. 1508. auspiciū erat.

§. XII.

Mauri Arcilla urbe pulsi.

Marian. lib. 29. n. 36.
Raynald. ib. n. 12.
Surita lib. 5. cap. 23.
Rex enim Fezarum, sive Lusitanorum
 victorias indignatus, sive gloriæ cu-
 piditate stimulatus, die nona Octobris
 cum valido exercitu Arcillam urbem
 cinxit, eamque impetu facto occupavit.
 Equidem illius Præfectus celeri fuga sese
 ad arcem receperat, eam tamen Rex
 quantocius adoriebatur, ac globis conti-
 nuo emissis quatiebat: quapropter
 Joannes Menesius, qui ad Tingis portum
 confugerat, accepto tristi nuncio confe-
 stim cum classe sua obsessis in auxilium
 accurrit, Maurisque aggere, quem oc-
 cupaverant, depulsis, arcem subsidiis, an-
 nona, armorum apparatu, cunctisque re-
 bus, quibus obsessi ad strenuam defensio-
 nem opus habebant, opportune instruxit.
 Præterea Ferdinandus, qui tum Hispali
 agebat, novos Maurorum insultus veri-
 tus, Petro Navarrae Comiti negotium de-
 dit, ut cum classe sua, quam in Heracleæ
 sinu habebat, sine moræ dispendio Chri-
 stianis præsto esset; igitur die trigesima
 Octobris prope Arcillam appulsus, tam
 vehementi tormentorum explosione Mau-
 rorum castra infestaverat, ut illis inde
 rece-

recedere coactis, nil reliquum Fezzarum Regi esset, quam ut urbe incensa cum residua dissipati exercitus sui parte præcipiti fuga Alcarquiviram contenderet. Hujus demum victoriæ beneficio Lusitanorum urbes ab hostili metu liberatæ fuere; Rex vero Emanuel Ferdinando datis literis ob suppetias adeo opportune submissas, grates rependit.

Sæcul. XVI.
A. C. 1508.

§. XIII.

Castellæ Procerum querelæ adversus Ferdinandum.

Non ea tranquillitatis aura Ferdinandus in regno suo fruebatur, haud vane etenim Procerum suorum clandestinas artes atque potentiam verebatur, cum inter eos nonnulli reperirentur, qui Regem, quamvis is auctoritatem suam apud Castellanos omni studio tueri conaretur, assidue reprehendendi ansam aucupabantur. Hos inter præcipui erant Alphonsus Manriquez Pacis Augustæ Episcopus, & alter Catanæ in Sicilia Antistes, qui, postquam a Ferdinando defecerant, & Philippo Regi adhæserant, semper illi adversabantur, quippe veniæ obtinendæ diffidentia eorum odium atque indignationem identidem magis, magisque acuebat, illosque in pertinaci suo consilio obfirmabat; hinc non modo

*Marian. ib.
n. 64.
Raynald. her.
ann. n. 3.*

Hist. Eccles. Tom. XXXII. B prom-